

از گمان مرکزی غرب توده ایران

تک شماره ۱۵ ریال

لایحه قانونی مطبوعات بازتاب روح انقلاب ایران نیست

« امتیاز نشریه به اشخاص حقیقی... داده می شود » باین ترتیب لایحه، احزاب، جمعیت ها، گروه ها و سازمان های سیاسی را در واقع برسمیت نشناخته و اینگونه شیطنت های حقوقی نخواهند توانست نشریه منتشر کنند.

ماده ۳

در این ماده آمده که هنگام درخواست برای دریافت امتیاز باید در اظهارنامه نوع نشریه و اصول فکری و اعتقادی و نوع نشریه در صفحه ۴

آنچه عمداً یا سهواً در اینجا فراوانی شده اینست، محکومیت کثیری به موجب کدام نظام ورژیم! نکته بعد، کلی و قابل تفسیر بودن تقوای سیاسی و صلاحیت اخلاقی است. و با توجه به آنکه در ماده بعدی تشخیص این صلاحیت و تقوای به وزارت ارشاد ملی و وزیر آن سپرده شده، براحتی می شود به کسی یا کسانی امتیاز نداد.

در همین ماده تصریح شده است که

زیرین بر لایحه جدید وارد است، ماده ۲

در ماده دوم این قانون ۶ شرط برای صاحب امتیاز شمرده اند، از جمله، « نداشتن محکومیت کثیری که موجب سلب حقوق اجتماعی باشد » و معروف بودن بدستی و امانت داری و تقوای سیاسی و حسن شهرت و صلاحیت اخلاقی ».

هر چند در اصل موضوع نداشتن محکومیت کثیری حرفی نیست، اما

وزارت ارشاد ملی، لایحه قانونی مطبوعات را منتشر کرده است تا افکار عمومی در باره آن نظر خود را اعلام کند.

این لایحه، بنظر ما، دارای نقائص بسیار جدی است و باین شکل نمیتواند بازتاب روح انقلاب ایران باشد که یکی از هدف های آن کسب آزادی های دموکراتیک از جمله آزادی مطبوعات بود. بر بنیاد خواست های دموکراتیک حزب ما از آزادی مطبوعات، ایرادات

بانک های خصوصی ملی شدند باید سایر عوامل غارت و وابستگی را نیز ریشه کن کرد

شورای انقلاب اسلامی با تصویب قانون ملی شدن بانک های خصوصی نخستین گام را در راه ایجاد زمینه لازم برای سالم کردن اقتصاد کشور برداشت. این گامی است مثبت که مورد تأیید کامل حزب ماست. بانک های خصوصی، که در دوران سلطنت محمدرضای مخلوع، بخصوص در دوران پس از « انقلاب سفید »، با سرعت پیچیده و گسترش یافتند، بر تمام یک اقتصاد بیمارگونه کشور چنگ انداختند و بر ضعف و شکنندگی آن بمراتب افزودند.

بانک های خصوصی، که با سرمایه اولیه ناچیز وارد میدان شده بودند، با گردآوری سپرده های مردم و سایر منابع، مبالغی عظیم، که ۱۰-۱۵ بار بیش از سرمایه بانکی آنها بوده، به غارت مستقیم و غیرمستقیم همین مردم پرداختند. در پایان سال ۱۳۵۶، از جمع سپرده های بانکی، ۴۶۵ میلیارد ریال سپرده جاری بدون بهره، ۶۶۶ میلیارد ریال سپرده پس انداز با حداکثر ۸ درصد بهره و ۶۶۱ میلیارد ریال سپرده مدت دار با حداکثر ۱۰ درصد بهره بود. باین ترتیب بانک ها بطور متوسط ۱۶ درصد بهره سالانه باین سپرده ها پرداختند، ولی در مقابل وام ها و اعتبارات اعطای خود، بیش از ۱۴ درصد، یعنی نزدیک به دو برابر بهره می گرفتند.

این بانک ها سرمایه های گردآوری شده را، بجای آنکه در امور تولیدی بکار اندازند، بیشتر به فعالیت های سودآور غیر تولیدی تخصیص میدادند (اعتبارات کشاورزی صنعتی و ساختمانی فقط ۴۴ درصد کل اعتبارات را تشکیل میدادند). اعتبارات تولیدی نیز بیشتر در دسترس بزرگترین سرمایه داران وابسته، که خود در عین حال صاحبان بانک های خصوصی بودند، قرار میگرفت. سرمایه داران و تولید کنندگان کوچک از اعتبارات و تسهیلات بانکی بهره ای نداشتند و زیر فشار سیستم بانکی، رباخواران و رفاقت کالاهای خارجی و تولید کنندگان بزرگ داخلی دچار ورشکستگی میشدند.

بانک های خصوصی که بلست سرمایه داران بزرگ تشکیل میشدند، امکان درآمیختن سرمایه های بانکی را با سرمایه های صنعتی فراهم آوردند و باین ترتیب باعث پیدایش سرمایه مالی، که نمودار نهایت فساد نظام سرمایه داری است، گردیدند. بانک توسعه صنعتی و معدنی ایران از بزرگترین نمونه درآمیختگی سرمایه بانکی با سرمایه صنعتی است. و اما سرمایه گذاری های این بانک در مهمترین بخش های اقتصادی کشور، از ۸۵۵ میلیون ریال در سال ۱۳۴۴ به ۳۳۱۸ میلیون ریال در سال ۱۳۵۶ رسید، یعنی ۴۰ برابر شد!

بقیه در صفحه ۵

دست «سیا» در دستکش ضد انقلاب

سازمان جاسوسی آمریکا، میانه با استفاده از تمام امکانات خود، سرگرم تحریک و توطئه و تخریب علیه انقلاب ایران است. طبق اطلاع محافل غربی، بیش از ۱۰۰۰ کارمند «سیا» که در زمینه اقدامات تخریبی علیه رژیم های مترقی دارای تجارت کافی هستند، هم اکنون در ایران سرگرم فعالیت اند. بموجب اطلاع همین محافل، تعداد عمل اداره جاسوسی آمریکا در ایران، در حال حاضر تا حدود ۲۰۰۰۰ تخمین زده میشود. در اوائل ماه مه، در راستجویی خاور نزدیک و واشنگتن، سمپوزیوم مبارزه با انقلاب ایران تشکیل شد. در این سمپوزیوم، مسئله وارد آوردن فشار سیاسی بر ایران و تخریب نیروی

بقیه در صفحه ۵

توطئه هایی از همه رنگ در کار است! آنها نیکه به آرمانهای خلقی و ضد استعماری انقلاب پیگیرانه وفادارند، دقت کنند که در انواع دامهای گسترده نیافتند!

زود بمیدان آمدند و فرصت را از چنگ مردم ربودند. حالام میخواهند همان صحنه را تکرار کنند و اگر بتوانند ستارخانها و حیدر عبادی های انقلاب را برهنه نیست نمایند. ولی مردمیکه در این انقلاب بهما هزار شهید دادند، بکلی خواست دیگری دارند. آنها امپریالیسم امریکو متحدینش را دشمنان استقلال ملی و حاکمیت خلقی میدانند و میخواهند ریشه سیاست نو- استعماری امپریالیسم در ایران برکنده شود. میخواهند صدها قرارداد نظامی، تجاری، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی سری و عسفی با امپریالیسم لئوگردد. میخواهند عمال در پسرده و بی پزده امپریالیسم از مقامات حاسی جامعه دور شوند. زیرا این شرط اصلی، مستقل بودن است و مستقل بودن پایه اساسی آزاد بودن آزادی، در چهارچوب سرمایه داری وابسته و اسارت در چنگ امپریالیسم، ممکن نیست.

مردمی که در بخش انقلاب، به بزرگترین پایدارهای حماسی، که در تاریخ انقلابات کم نظیر است، دست زده اند، میخواهند احکامیت جامعه در تمین سر نوشت کشور شریک گردند، میخواهند جلوی غارتگری سرمایه های بزرگ وابسته گرفته شود، میخواهند حقوق اقلیت های ملی و خود مختاری آنها تأمین گردد. آنها نبل به این هدف هارا شرط آزادی واقعی میدانند، نه اینکه چند روزنامه امکان یابد که شترین زبانی کنند و یا چند گرورجل سیاسی بتوانند جلوه گر ی نمایند، و در پس پرده این شیرین زبان ها جلوه گر یابند، امپریالیسم و سرمایه وابسته به غارتگری خود کماکان ادامه دهند.

ما بین این دو مشی، مشی لیبرالی و مشی دمکراتیک تفاوت ماهوی است. حوادث روزهای اخیر، بحث در کنگره آمریکا، واکنش جامعه ما، نمایش ضد امپریالیستی مردم ایران، نطهای عده ای در کنگره و کلای دادگستری، همراه

بقیه در صفحه ۲

رویدادهای ایران

- ۱- حرف کالی نیست، قاطعانه عمل کنید
- ۲- قضاوت کنید، دشمن اصلی انقلاب ایران کیست؟
- ۳- اشتباه نشود! مردم خواهان لغو قرارداد های اسارت بار هستند.
- ۴- بزرگداشت روز به در

سنندج

«مشروح خبرها در صفحه ۲»

کشیده شده اند، اکنون نیز به تفکر سیاسی خود وفادارند، برای آنها کماکان مسئله مرکزی، مسئله «آزادی» است، آنها بمعنی خاص بورژوازی کله است. مسئله روشن است، آنها همه چیز دارند. امپریالیسم، یا به بیان آسان «دمکراسی غرب» و همچنین «نظام سرمایه داری»، مزاحمتی برای آنها نبوده و نیست. بلکه برعکس، آنها فقط میخواهند از «سیطره اعضای خانواده» خلاص و در حکومت شریک شوند، که این منظور، باضافه، به برکت خون و اشک مردم انقلابی، به برکت سر سخی و اراده امام خمینی در جریان رهبری انقلاب، حاصل شده است. حالا فقط یک چیز میخواهند، «آزاد باشند»، آزاد باشند تا وزیر و وکیل شوند، آزاد باشند تا تجارت کنند، آزاد باشند تا از انواع امتیازات برخوردار گردند، آزاد باشند که از انقلاب خلقی موچینی کنند، در انقلاب مشروطیت نیز این میوه چیتان

وضع در کشور ما، پس از یک انقلاب بزرگ و دور انداز، که یکی از مهمترین پایگاه های سیاسی، اقتصادی و نظامی امپریالیسم را از چنگش بیرون کشید، دوران پیچیده و پر جوش و خروشی را میگذراند. دورانی که بفرهنگی و پیچیدگی سیاسی- اجتماعی آن بهر اقبال اندوزان براندازی رژیم شاه مخلوع، بیشتر است.

پس از آنکه وظیفه دشوار و مهم از میان برداشتن سد استبداد سلطنتی دست نشاند امپریالیسم برداشته شد، اینک جامعه میخواهد «انتخاب کند»، پس از سلسله متعوس و فاسد پهلوی چه کند، از کدامین راه برود و چگونه جامعه ایران را در جهت سمت های اساسی سوق دهد؟ «کشتن» که در بخش اول انقلاب (بخش براندازی) سیاست سازشکارانه شاه باید سلطنت کند نه حکومت، را مصرات دنبال میگردند و سپس بدنبال رهبری قاطع شد امپریالیستی و ضد سلطنتی امام خمینی، خود را خواهند.

پروفسور مکری گفت:

روابط ایران و شوروی بسیار خوبست

آقای پرفسور محمد مکری، منبر جمهوری اسلامی ایران در اتحاد شوروی طی مباحثه با خبرنگار خبرگزاری مطبوعاتی نووستی، در مورد روابط جمهوری اسلامی ایران با اتحاد شوروی اظهار داشت:

«ما برای استحکام بیشتر روابط حسن همجواری با همسایه شمالی خود کوشش خواهیم کرد. ما اینگونه و باید به اجرای اصول حق حاکمیت کشورها نائل شویم. اصولی که اتحاد شوروی در راه تحقق آنها مبارزه میکند و ما تمام و کمال از آنها پشتیبانی میکنیم. ما بدون مذاخله در امور یکدیگر مداخله و یا به دوستانه واقعی و مستحکم بین کشورهای خود ایجاد کنیم. رهبران دولتها - نخست وزیر مهدی پازارگان، وزیر امور خارجه دکتر ابراهیم پزندی و سایر شخصیت های بلند پایه تصریح نموده اند که ما میخواهیم با تمام کشورها و بویژه با اتحاد شوروی که نزدیک ترین همسایه ماست، مناسبات دوستانه و صمیمانه داشته باشیم».

آقای پرفسور مکری افزود: «روابط سیاسی بین کشورها بر امور مشخص استوار است. ما باید روابط اقتصادی، فرهنگی و بازرگانی را با رعایت منافع یکدیگر همچنان به توسعه دهیم. و این امر کاملاً مبرر است. زیرا اتحاد شوروی مانند کشورهای سرمایه داری استعمارگر نیست. اتحاد شوروی هرگز از پشت بنا شریه نزد و با انقلابها طعمه وارد ناوود.

بدین ترتیب تمام امکانات برای توسعه دادن مناسبات ما بر مبنای معقول و قابل قبول برای طرفین موجود است و این امر البته بر بهبود روابط سیاسی بین اتحاد شوروی و ایران تأثیر خواهد گذاشت.

برای توسعه چنین روابطی امکانات مطلوبی فراهم میشود، چرا که نهاد اجتماعی جمهوری اسلامی ایران اصول سرمایه داری را نمیپذیرد. به همین سبب علاقه ما نمیتواند بسوی دنیای سرمایه داری باشد. تمام شرایط برای بسط دوستی واقعی با اتحاد شوروی وجود دارد.

در مورد توسعه روابط فرهنگی ایران با اتحاد شوروی آقای پرفسور مکری اظهار داشت: کشورهای ما از نظر روابط فرهنگی بسیار بهم نزدیکند... ما مطمئن داریم که روابط فرهنگی ما بسط و تحکیم خواهد یافت. در اتحاد شوروی آثار زیادی در موضوعات فرهنگ، تاریخ و ادبیات ایران با نثر از زیاد چاپ و منتشر میشود.

بقیه در صفحه ۲

قرارداد دو جانبه نظامی، ایران و آمریکا باید بدون درنگ لغو شود